

OZVĚNY
Z ORATOŘE
1/2018

OBSAH:

Vánoční turnaj rodinných dvojic 2017	3
Taneční a minecraft víkendovka	4
Vánoční městečko	6
Setkání v Polsku - Vigilija Europejska 2018	7
Tři králové ve středisku	8
Dvě statečné ženy	9
Veselá pastelka	11
Plesová sezóna a mažoretky	12
Expedice LH18	13
Činnosti údržby většího rozsahu pro rok 2018	14
Melodie tance	14
Netradiční olympiáda k svátku Jana Boska	16
"8 let s námi", aneb Show must go on...	17
130 let od smrti Dona Boska	18

VÁNOČNÍ TURNAJ RODINNÝCH DVOJIC 2017

I na konci roku 2017 jsme zorganizovali již 14. ročník oblíbeného Vánočního turnaje rodinných dvojic ve stolním tenise. Letos se zúčastnilo 23 rodinných dvojic. Přijeli jak mladí, tak staří, ale nejdůležitější bylo, že byla zábava a hrál se stolní tenis.

První stupeň se hrál ve tří nebo čtyřčlenných skupinách. Nejprve si proti sobě dvojice zahrály čtyřhru a poté se hrály dvouhry. Během základních skupin také probíhal doprovodný program. Naši dobrovolníci, kteří se vyklubali s klientů chodících do našeho střediska, se v herně starali o zábavu. Účastníci si mohli zahrát hru Jenga, nebo curling, zkusit porazit našeho tradičního účastníka turnaje, neporazitelného stolního tenistu a také si zajezdit na postavené autodráze. Za každou zvládnutou disciplínu pak dvojice získala lístky do tomboly. Po skončení základních skupin, ze kterých první dvě dvojice postoupily do hlavní soutěže, a třetí hrála soutěž útěchy, se losovala již zmíněná tombola. Rozdávaly se samé zajímavé věci. Po skončení tomboly se rozběhly zápasy, ve kterých se bojovalo o přední umístění jak v hlavní soutěži, tak v soutěži poražených. K vidění byly jako každý rok pěkné zápasy a byly napínavé až do konce. Turnaj skončil lehce po páté hodině vyhodnocením prvních tří dvojic v hlavní soutěži a také v soutěži útěchy.

Turnaj byl opět velice povedený a probíhal v poklidné a veselé atmosféře. Kdo nevyhrál, tak se alespoň zabavil v doprovodném programu, nebo si mohl dát v bufetu skvělé klobásy, něco na zapití, nebo si osladit život nějakou sladkostí.

Jirka

Hlavní soutěž: 1. místo - Martinkovi Martin a Tomáš
2. místo - Pustkovi Matouš a Mikuláš
3. místo - Oswaldovi Petr a David

Soutěž útěchy: 1. místo - Kazík Václav-Sasín Michal
2. místo - Kurial Patrik-Janková Tereza
3. místo - Hodermarský Juraj-Hodermarský Jan

TANEČNÍ A MINECRAFT VÍKENDOVKA

Ve dnech 17. - 18. 11. 2017 se uskutečnila v našem středisku netradiční Taneční a Minecraft víkendovka.

Taneční části se zúčastnila děvčata, která navštěvují pravidelně taneční kroužek. Tančilo se nejen v tanečním sále podle moderní hudby, ale i v lektorské místnosti podle různých videí tanců a pod vedením zkušené lektorky Evy.

Počítačového turnaje ve známé hře Minecraft se zúčastnili chlapci a dvě děvčata, kteří vytvořili dva soutěžní týmy. Hráči počítačové hry Minecraft nejen dobývali nová území a světy, stavěli různé postavy a budovy, ale mohli si zahrát tuto hru i na X boxu. Na závěr nahráli společné video z této oblíbené hry.

Překvapil nás velký zájem o tuto víkendovou akci a nutnost rozdělit děti do dvou týmů. Za vedení této akce se těší na podobnou zajímavou víkendovku

Erika, Eva a Jarek

VÁNOČNÍ MĚŠTEČKO 2017

Tak, jak už každoročně jsme se zúčastnili výtvarných aktivit ve Vánočním městečku na náměstí v Havířově. Po celou dobu byl výtvarný skleněný stánek plný. Stánek byl otevřen vždy od 14,00 – 18,00 hodin a navštěvovali jej jak nejmenší návštěvníci, tak i ti starší. Pro účastníky bylo připraveno velké množství materiálu na vyrábění, převážně z papíru, jako např.: stromečky, andílci, Mikuláš, 3D přáníčka, visačky na dárky a mnoho dalších. Malí návštěvníci si chtěli vyrobit od každého něco a našli se i takoví, kteří k nám zavítali každý den, což nás samozřejmě moc těšilo.

Anička

SETKÁNÍ V POLSKU - WIGILIA EUROPEJSKA 2017

Děkujeme, paní starostko!

V Strumieniu to je už tradice, že se každoročně láme oplatek mezi zástupci tří států – Polska, Česka a Slovenska, kteří se účastní přeshraničních projektů. Starostka města Strumień, paní Anna Grygierek, organizuje tato setkání účastníků, pod názvem „Wigilia europejska“ již několik let, a účastní se jí starostové měst a obcí, pedagogové a členové zájmových organizací výše zmíněných států. Jsou zde přítomní i představitelé církve a poslanci Polska. I my jsme vždy srdečně zváni. Letos se setkání uskutečnilo ve čtvrtek 14. prosince v kulturním domě v Pruchnej. Setkání slavnostně zahájila paní starostka, která všechny účastníky přivítala a představila. Každý obdržel malý upomínkový předmět.

S kulturním programem vystoupil slovenský folklorní soubor, který naladil účastníky na vánoční atmosféru. Společně jsme si zazpívali koledy ve všech třech jazycích. Atmosféra byla opravdu sváteční a pro mě osobně touto akcí začaly ty pravé Vánoce.

Lidé, kteří se znají z těchto akcí už léta, se postupně spřátelili natolik, že se společně setkávají i na akcích, které nijak nesouvisí s projektem. Vznikají tak přátelství, která se prolínají i do soukromého života každého z nás a jsou dlouhodobá.

Anička Palowská

TŘI KRÁLOVÉ VE STŘEDISKU

Každoročně se koná charitní Tříkrálová sbírka, která se letos uskutečnila dne 6. 1. 2018 také na pobočce Šumbark. I já jsem se zapojila do této sbírky s mladými dobrovolníky Natkou, Viktorií, Natálkou a Tomášem. Já a Pavel jsme šli jako doprovod a dobrovolníci zpívali před každými dveřmi. Neotevřeli nám ale všichni - neměli čím přispět, jelikož sami neměli peníze, nebo otevřít nechtěli. Obešli jsme celkem 5 panelových domů s dvanácti a více patry. Ze začátku každý dával symbolickou částku, ale po hodině a půl, když jsme šli do protějšího domu, tak lidé začali přispívat i bankovkami – stovku nebo dvě. Začali jsme mít všichni obrovskou radost, že skoro každý přispěl, i když ne každý tuto tradici uznává. Když jsme se vraceli zpátky do střediska, tak jsme věděli, že jsme pomohli vybrat skoro 2000 korun.

Příští rok všichni víme, že nás zase rádi uvidí. Máme z toho obrovskou radost, a víme, že jsme udělali něco užitečného.

Barbora Lapáčková

DVĚ STATEČNÉ ŽENY

V naší kapli se pravidelně na stolečku objevuje bulletin Mezinárodní křesťanské solidarity - organizace, která nejen informuje svět o pronásledování křesťanů v různých částech světa, ale především díky dárcům z celého světa účinně pomáhá nejen křesťanům, kteří ve svých zemích zažívají útisk. Je stále více zřejmé, že počet diskriminovaných věřících stále narůstá a dosahuje nebývalých rozměrů. Chtěla jsem se ale zastavit nad životem jedné ženy. Abuk Aher Ding z Jižního Súdánu. Zatímco my jsme se v roce 1990 těšili z čerstvě nabyté svobody v naší zemi, tato žena svoji osobní svobodu právě na dlouhých 27 let ztratila. V její rodné vesnici ji totiž unesli Arabové, kteří ji po pětidenním vysilujícím pochodu (během kterého mnoho dalších nemohoucích křesťanů Arabové pozabíjeli...) předali severosúdánskému otrokáři. Jeho velké rodině – pět žen a dvanáct dětí – musela dnem i nocí sloužit. Zažívala nejen mnoho ústrků, ponižování, těžké práce, ale také hladovění a fyzického týrání. Musela přestoupit na islám. Při každodenním boji s protivenstvími ztratila naději. O to větší byla radost, když jednoho dne přišel bílý muž, který Abuk od otrokáře vykoupil. Spolu s 200 dalšími osvobozenými otroky je pak převedl do Jižního Súdánu. Od června 2017 žije Abuk doma jako

svobodný
člověk.

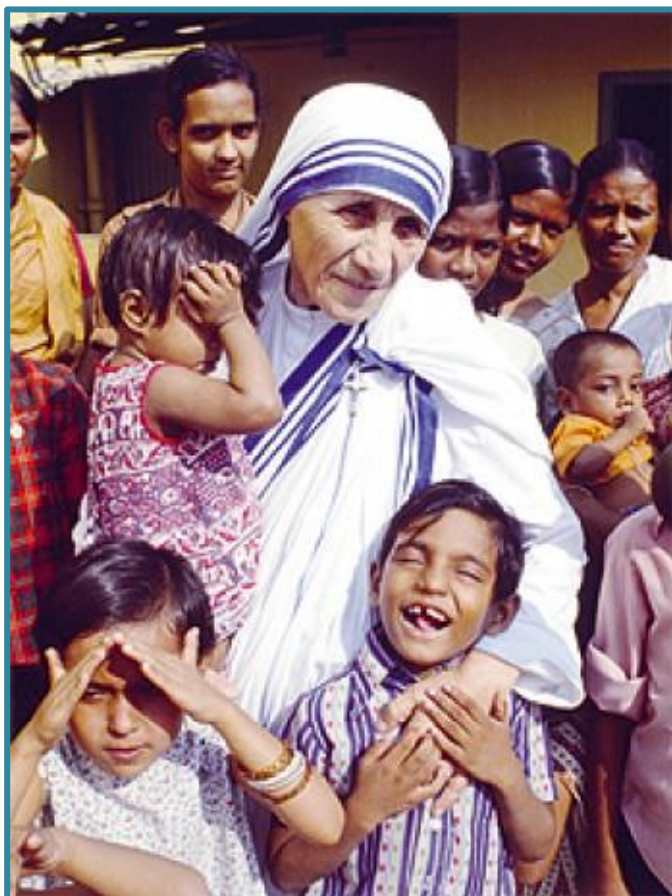
Chcete se
dozvědět více?
Navštivte
webové
stránky
organizace:
www.csi-cr.cz.

A kdo je ta druhá statečná žena?

Maminka Matky Terezy - Drane Bojaxhiu. Po zavraždění jejího manžela zůstala se třemi dětmi sama. Jednoho večera se s dětmi modlila a děkovala Bohu za to, jaké mají štěstí, že jsou zdraví. Takové štěstí však neměla žena (matka šesti dětí), kterou paní Drane navštěvovala. Byla těžce nemocná a vypadalo to, že brzy umře. Maminka se svých dětí zeptala, co by řekly na to, že by si po smrti ženy vzali sirotky k sobě domů. Děti po krátkém zaváhání souhlasily a dokonce byly přesvědčené, že u nich bude veseleji s novými sourozenci. Matka Tereza po letech vzpomínala, že prožila nádherné a radostné dětství.

Jana

Od začátku nového školního roku začal ve středisku ve městě pracovat nový kroužek – Veselá pastelka.

Na rozdíl od klasických výtvarných kroužků, kde se rozvíjí kreativita dětí, v tomto kroužku se zaměřujeme také na dějiny výtvarného umění v celém světě i na jednotlivé mistry. Před započítím práce si něco řekneme o kontextu, ze kterého vycházíme a doplníme ukázkami prací světových mistrů z daného období. Děcka mají možnost dovědět se něco o výtvarných směrech – jako gotika, renesance, kubismus, impresionismus, apod. Zároveň si podle speciálního programu mohou vyzkoušet pracovat jako jednotliví mistři těchto výtvarných směrů. Malovali jsme jako Vincent van Gogh, Rembrandt van Rijn, Norbert Grund a mnoho dalších.

Každá taková dětská práce potřebuje svou prezentaci. Děti rády vidí výsledky své práce alespoň na malé výstavě. V horním patře střediska ve Městě se nám podařilo nainstalovat malou galerii, kde práce dětí prezentujeme. Plánujeme také umístění prací ve volném prostoru.

Prezentace je ale jen jedna věc. Důležité je i měření sil mezi všemi dobrými malými mistry 😊. V dohledné době plánujeme soutěž s námětem „ Don Bosko a jeho svět“. Tady budou mít malí mistři příležitost na tento námět použít všechny výtvarné techniky a znalosti výtvarného umění, které se v kroužku naučily.

Snažíme se postupně od klasických technik přejít až ke složitějším. Možná se jednou pustíme i do olejomalb.

V dnešním přetechnizovaném světě působí činnost v tomto kroužku jako balzám na duši dětí i vedoucích.

Pavel Honěk

PLESOVÁ SEZÓNA A MAŽORETKY

Mažoretky ze střediska na Šumbarku již v listopadu zahájily první ples v Penzionu u Jelena a v lednu, únoru a březnu je čeká dalších osm plesů v Havířově a okolí. Tento rok chodí na předtančení Minimažoretky i Školička a Babymažoretky. Jelikož menších mažoretek se letos přihlásilo hodně, rozdělily jsme mažoretky na menší – Babymažoretky a větší – Školičku. Vystupují jako formace s několika choreografiemi. Kromě toho Minimažoretky mají také sóla, dua a tria. Minimažoretky v tomto období čeká také několik soutěží jako Prosenská mažoretky, Mikado Open, Opavská růže, Daisy cup nebo Zlatá hůlka. Po vysvědčení je čeká Pololetní víkendovka s přespáním ve středisku a o jarních prázdninách tradiční několikadenní Jarní soustředění mažoretek.

Teta Eva a teta Míša

Babymažoretky a Školička

EXPEDICE LH18

Ve dnech 19.-20.1.2018 se uskutečnila EXPEDICE LH18. Jedná se o tradiční víkendovku se sobotním výstupem na Lysou horu, které se tentokrát zúčastnilo větší množství dětí a mládežníků z naší pobočky Šumbark. V pátek večer jsme tuto akci zahájili společnou večeří (kterou pomáhalo připravit několik dobrovolníků) a poté následoval tvůrčí a sportovní program. Část dětí si v dílně vyráběla pamětní placky s motivem Lysé hory a druhá část osazenstva mezitím hrála v tělocvičně věčně oblíbenou vybíjenou 😊. Poté následoval kratší dokumentární film o zimním přechodu Vysokých Tater a před večerkou jsme ještě stihli společné zpívání s doprovodem dvou kytar. Ráno nás čekalo balení, snídaně a menší úklid, a pak hupky šupky pěšky na vlak. Na Lysou horu jsme stoupali tradičně z Ostravice a první větší pauzu jsme měli na parkovišti u Opičárny, kde si děcka vyzkoušela zdolávání nízkých lanových překážek. Výstup pak pokračoval poklidným tempem stále výš a výš, až jsme najednou byli u vrcholových chat. Zde jsme si dali zasloužené občerstvení a mnozí využili odpočinkový čas venku před chatou při "lopatování" z vrcholového kopečku. Před odchodem jsme si pořídili společné "vrcholové" foto a začal veselý sestup. Vzhledem

k tomu, že nemalá část dětí měla své lopaty, tak jsme z Lysé hory sjížděli všude tam, kde to bylo jen trochu možné a občas i tam, kde to bylo takřka nemožné 😊. Náš sjezd jsme zakončili až před parkovištěm Opičárny. Závěrem je možno říci, že Lysá hora vždycky stojí za to, takže třeba zase někdy někde a nejlépe na Lysé na viděnou. Bobr

ČINNOSTI ÚDRŽBY VĚTŠÍHO ROZSAHU PRO ROK 2018

Začátkem ledna byl na základě průběžných kontrol a požadavků z předchozího roku sestaven plán oprav, rekonstrukcí a modernizací jednotlivých středisek. Tak jako jsou volnočasoví pedagogové nedílnou součástí každodenní práce s klienty, tak i činnosti údržby hrají nenahraditelnou roli v chodu jednotlivých středisek. Mimo činnosti pravidelné údržby jsou pro letošní rok stanoveny níže uvedené úpravy většího rozsahu.

V prostorách střediska Město dojde postupně k výmalbě prvního a druhého nadzemního podlaží, k obnově nátěrů topných těles a v některých místnostech budou položeny nové podlahové krytiny. Předpokládá se provedení nátěru průčelí objektu.

Větší část prostor střediska Šumbark prošla výmalbou již v loňském roce a veškeré zbývající prostory budou vymalovány letos. Proběhne pokládka nových podlahových krytin zejména v kancelářích, v herně a v tzv. lektorské místnosti. V záměru je i grafická výzdoba několika vnitřních stěn profesionálním street-artovým umělcem a rovněž nátěr průčelí objektu.

Středisko Maják projde rovněž výmalbou vnitřních prostor a také renovací stávající umělecké výzdoby společenských místností. Součástí plánu jsou i zednické opravy a nátěr fasády.

Z pozice zástupce ředitele a správce jednotlivých objektů věřím, že se nám podaří všechny plánované úpravy provést ve stanovených termínech a že se nám podaří vytvořit prostředí, které bude příjemné, jak pro naše klienty, tak i pro naše zaměstnance. Pavel Božanský

MELODIE TANCE

„Hudbu nelze jen přijímat, hudbu musíte hlavně prožít.“ Právě tato myšlenka se mezi dětmi z tanečních kroužků na Majáku drží už několik let. Děti pravidelně navštěvují taneční kroužky a neustále touží po nových tanečních stylech. Chtějí prožít hudbu nejrůznějšími

tanečními kroky, zpívat si nejoblíbenější melodie populární hudby a hlavně ukázat, co umí.

Největším úspěchem pedagoga je, pokud děti mají motivaci k činnosti. Pak ta práce jde, jak se říká, od ruky. Děti chodí do kroužků pravidelně, rádi a s úsměvem se učí novým věcem. Avšak za tím vším stojí obrovský kus práce a trpělivosti. Ale právě o tom to je...

Na Majáku se snažím dětem předat co největší spektrum tanečních stylů. Patří mezi ně například taneční aerobik, zumba, romské tance, ale také latinskoamerické (salsa, bachata, cha-cha), nebo dokonce orientální tance. Při sestavování choreografie se samozřejmě ne vždy setkám s nadšením u dětí, ale po vzájemném porozumění nakonec společně vytvoříme krásná taneční vystoupení.

Celý půlrok děti pilně trénovaly a jejich pěkná taneční vystoupení jste mohli shlédnout v zářijovém programu Dne sociálních služeb, v prosinci na pódiu Náměstí republiky v rámci Vánočního městečka a v lednu na zahájení plesu ZŠ Školní. Tím naše vystoupení zdaleka nekončí.

Radost z tanečního pohybu, kterou vídám u dětí na tréninku či vystoupeních, mě neustále posiluje a motivuje k práci s nimi. Každý pedagog chce vidět výsledek své práce. Já ho vidím a to mě naplňuje.

Kateřina

NETRADIČNÍ OLYMPIÁDA K SVÁTKU JANA BOSKA

31. 1. - Svátek sv. Jana Boska. Tento svátek si připomínáme zejména netradičním programem pro děti v podobě „donboskovské“ olympiády. Ještě před oficiálním zahájením, které mělo započít úderem šestnácté hodiny, si mohli ti více nedočkaví vybarvit obrázek s tematikou Dona Boska a zúčastnit se tak i doprovodné výtvarné soutěže k již zmíněnému svátku. Jak už to tak bývá, čas trávený smysluplnou činností ubíhá velmi rychle a mohli jsme zahájit olympijské zápolení krátkým připomenutím osobnosti sv. Jana Boska. Všichni účastníci se mohli vyřádit v netradičních disciplínách zaměřených nejen na sportovní aktivity, ale také mohli vyzkoušet svou trpělivost a mnozí účastníci pořádně zavařili i svou mysl při plnění logických úkolů. Po celou dobu soutěžení byl promítán film o Donu Boskovi, kde si znavení sportovci i myslitelé mohli smysluplně odpočinout, a nutno dodat že promítací místnost nezela prázdnotou.

Závěrem celého svátečního programu a pověstnou „třešničkou na dortu“ bylo kolo štěstí, kde si mohl každý účastník vytočit zajímavou odměnu jako upomínku na tento den.

Pavel Toman.

"8 LET S NÁMI", ANEB SHOW MUST GO ON...

Príbeh, ktorý sa začal písať pred ôsmimi rokmi je svojim spôsobom na konci. Celé to začalo mojím návratom z viac ako 5 ročného pôsobenia v Londýne. Ako vyštudovaný učiteľ som pravdupovediac nikdy neuvažoval o práci vo voľnočasovom zariadení, no ako to už v živote často býva, človek mieni, Pán Boh mení.

Začiatky v stredisku boli pre mňa niečím novým, dovtedy nepoznaným, ale myslím, že som si pomerne rýchlo zvykol. V prvých rokoch môjho pôsobenia v organizácii som takmer výlučne pracoval v klube pre mládež

Valdocco, kde sme okrem rôznych programov, športových a herných aktivít, boli aj súčasťou európskeho programu "Mládež v akcii", v rámci ktorého sme trikrát hostili dobrovoľníkov zo zahraničia a takisto som sa s našimi mládežníkmi zúčastnil týždňovej "Výmeny mládeže" na Cypre. Postupom času sa moja náplň práce spestrila aj o prácu s mladšími deťmi, kde som okrem predovšetkým športových krúžkov pripravoval v spolupráci s kolegami víkendové akcie, strediskové akcie, či prímestské tábory.

Samozrejme boli obdobia krásne, ako aj ťažšie, ale takto to v živote bývalo, býva a určite aj bývať bude. **ĎAKUJEM** za oboje, takisto ďakujem všetkým ľuďom v organizácii, s ktorými som akýmkoľvek spôsobom prišiel do styku, každý z nich ma niečo naučil, či niečo do života dal, alebo aspoň ukázal iný pohľad na veci okolo nás. Nemôžem však nespomenúť deti a mládež, s ktorými som pracoval, tým taktiež ďakujem za krásne chvíle a zážitky, ktoré mi pripravili. A že ich bolo 😊

... Na druhej strane snáď aj ja som aspoň svojou malinkou štipkou prispel k tomu, aby chvíle, ktoré strávili v mojej prítomnosti, boli pre nich chvíľami, na ktoré budú spomínať v dobrom a nádherným bonusom by pre mňa bolo, keby to dobré, čo som sa im snažil predať, v ďalšom ich živote pozitívne zúročili.

Aj keď zo strediska zatiaľ neodchádzam úplne, chcel by som každému, kto sa akokoľvek podieľa na chode organizácie popriať veľa zdravia, chuti a optimizmu do ďalších dní, mesiacov, či rokov. Deťom prajem, nech ten, kto zakotví na mojej pozícii, bude pre nich ten, s ktorým budú radi tráviť voľný čas a zároveň ten, ku ktorému sa budú radi vracaať a budú sa od neho chcieť aj niečo naučiť.

Pre mňa síce jedna pracovná, ako aj životná etapa istým spôsobom končí, no úplne na záver ešte raz zopakujem slová, ktoré som povedal pri osobnom lúčení s teraz už bývalými kolegami a to je refrén z piesne skupiny QUEEN. Ja síce odchádzam, ale **“Show must go on”** (show musí pokračovať).

Roman

130 LET OD SMRTI DON BOSKA

Jak neuvěřitelně ten čas letí. Včerejšek už je minulostí, dnešek uhání, a co bude zítra, nevíme. V Božích počtech je 1000 let jako jeden den a jeden den jako 1000 let. Brontosauři - tato legendární folková kapela - ve své písni Kamarád zpívají: „Ještě dneska 15 let ti bije, zejtra šedesát, lalala laj.

Psal se rok 1824. Co asi mohl tak tušit malý Jeník Bosko v 9 letech? Nic. A přesto si ho Bůh vyvolil, aby jeho dílo pro mládež bylo v celém světě a rostlo a žilo a sílilo a nezahynulo. Sám devítiletý Jeník tomuto snu nerozuměl. A nechápal to. To až později, když se vše v průběhu času uskutečňovalo, tak mu docházely věci, které už tenkrát ve snu viděl. A jak to tedy všechno začalo? Nechme vyprávět samotného don Boska:

„Don Bosko ve svých pamětech sám vypravuje svůj první sen takto:

Asi v devátém roce jsem měl sen, který mi zůstal po celý život hluboko v paměti. Zdálo se mi, že stojím na široké louce, po níž běhalo veliké množství chlapců. Jedni se smáli, jiní si hráli a ostatní kleli. Když jsem slyšel jejich Boha urážející řeči, skočil jsem mezi ně a chtěl jsem je bitím a káráním okřiknout. V tom okamžiku se mi zjevil ctihodný muž ve vznešeném rouchu. Sněhobílý plášť kryl jeho celou postavu. Jeho tvář se skvěla, že nebylo možné do ní pohlédnout. Zavolal mne jménem a kázal mi postavit se v čelo chlapců, při čemž poznamenal: „Ne bitím, ale vlídností a láskou si musíš získat tyto přátele. Začni je hned poučovat o ošklivosti hříchu a o ceně ctností!“ – Zmaten a zahanben jsem namítal, že jsem chudý a nevědomý chlapec, neschopný mluvit o nábožnosti těmto chlapcům. – Mezitím chlapci přerušili hádky, přestali křičet a klít a shromáždili se okolo tajemné osoby. Ihned, aniž bych se rozmyslel, co povím, zeptal jsem se ho: „Kdo jste vy, že vyžadujete ode mne nemožnosti?“ – „Právě proto, že se ti zdají nemožnými, musíš se přičinit poslušností a vědou, aby se ony staly možnými.“ – „Kde a jak nabýt potřebných vědomostí?“

„Pošlu ti Učitelku, pod jejímž vedením se můžeš stát moudrým, a bez ní každá moudrost je hloupostí.“

„Kdo jste, že se mnou tak rozmlouváte?“ – „Jsem synem té, ke které tě tvá matka učila třikrát denně se modlit.“ – „Moje matka mi zakázala bavit se s lidmi, které neznám. Povězte mi tedy vaše jméno!“ – „Na mé jméno se zeptej mé matky!“ (Panny Marie)

V tu chvíli jsem zpozoroval vedle něho vznešenou Paní majestátní tváře, oděnou pláštěm, který se celý skvěl, jakoby každý jeho bod byl třpytící hvězdou. Když zpozorovala mé rozpaky, pokynula, abych se k ní přiblížil. Chytila mne laskavě za ruku a pravila mi: „Podívej se!“ Ohlížím se a vidím, že se všichni chlapci poztráceli. Na jejich místě však stálo množství kozlů, psů, koček, medvědů a jiných zvířat.

„Hled! Toto je pole tvého působení. Buď pokorný, statečný a silný, a to, co se nyní děje před tvými zraky s těmito zvířaty, ty musíš učinit s mými dětmi!“

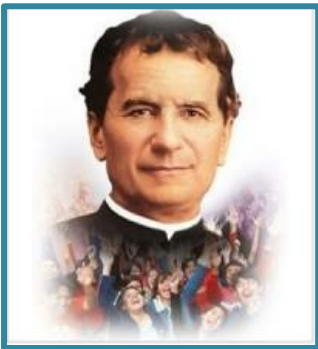
Ohlížím se a hle! Místo divoké zvěře vidím krotké beránky, kteří vesele poskakovali kolem, jakoby chtěli oslavovat onoho Muže a Paní. Nato ale, stále ještě ve snu, jsem se rozplakal a prosil Paní, aby mluvila

srozumitelně, neboť nechápu, co to má znamenat. Položila mi ruku na hlavu a řekla: „V pravý čas porozumíš všemu!“

Na tato slova mne probudil jakýsi šramot a vše zmizelo. Byl jsem přestrašen a zdálo se mi, že mne bolí ruce od ran, které jsem rozdával, a že mne pálí líce od facek, které jsem dostal od svých darebáků. Onen Muž a Paní a to, co jsem slyšel, tak zaměstnávalo moji mysl, že jsem té noci už nemohl usnout.

Ráno jsem úzkostlivě vypravoval sen nejprve bratřím, kteří se mi vysmáli, a potom matce a babičce. Každý si ho vykládal podle svého. Bratr Josef pravil: „Budeš pastýřem ovcí, koz anebo jiných zvířat.“ – Maminka: „Kdo ví, zda nemáš být knězem!“ – Bratr Antonín: „Snad bude z tebe vůdce loupežníků...“ Ale babička, která mnohem lépe znala teologii, i když neuměla číst a psát, vynesla konečný úsudek: „Na ny není třeba dbát!“

Já jsem smýšlel jako babička, ale přece jsem onen sen nemohl z mysli vyhladit. O všem jsem mlčel a domácí tomu nepřipisovali žádné důležitosti. Když jsem se r. 1858 odebral do Říma, abych tam u sv. Otce vyjednával o salesiánské kongregaci, tu on si dal o všem podrobně vypravovat, co mělo i nejmenší zdání nadpřirozeného. Tehdy jsem poprvé vypravoval tento sen, který jsem měl jako devítiletý chlapec. Papež mi rozkázal dopodrobna jej vypsát a zanechat pro povzbuzení celé kongregace, která byla cílem mé cesty do Říma.“

Letos uplyne 130 let od smrti svatého Jana Boska, otce a učitele mládeže. Přesto můžeme říci, že je don Bosko stále s námi, inspiruje nás a pomáhá. Svatý Jene Bosko, oroduj za nás!

Jindřich Honěk, ředitel střediska jáhen a salesián spolupracovník

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01

TEL. 596 810 145

VÝŠLO: 31.1.2018